

OBRAZOVÁ ČÁST

Vybrané druhy gutujících a mléčících hub

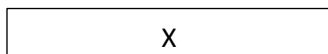
Světlana Vařejčková

Vysvětlivky (legenda)

Typografická konvence

Barva v rámečku ukazuje odstín a intenzitu barevné změny

Značí negativní reakci

Popis vzhledu plodnice druhu, charakteristické znaky pro determinaci, místo a doba výskytu, možná záměna s jiným druhem

Značí vzniklou sraženinu

Obsah

Úvod	5
Mléčící druhy hub.....	6
Ryzec datlí (<i>Lactarius picinus</i>)	7
Ryzec d'ubkovaný (<i>Lactarius scrobiculatus</i>).....	8
Ryzec dubový (<i>Lactarius quietus</i>)	9
Ryzec kafrový (<i>Lactarius camphoratus</i>)	10
Ryzec liškový (<i>Lactarius tabidus</i>).....	11
Ryzec modřínový (<i>Lactarius porninsis</i>).....	12
Ryzec nasládlý (<i>Lactarius subdulcis</i>)	13
Ryzec smrkový (<i>Lactarius deterrimus</i>).....	14
Ryzec šeredný (<i>Lactarius turpis</i>).....	15
Ryzec zlatomléčný (<i>Lactarius chrysorrheus</i>).....	16
Gutující druhy hub.....	17
Anýzovník vonný (<i>Gleophyllum odoratum</i>)	18
Bělochoroš hořký (<i>Postia stiptica</i>).....	19
Hnědák Schweinitzův (<i>Phaeolus schweinitzii</i>)	20
Klouzek sličný (<i>Suillus grevillei</i>)	21
Kornatka dubová (<i>Peniophora quercina</i>)	22
Kořenovník vrstevnatý (<i>Heterobasidion annosum</i>).....	23
Lošákovec palčivý (<i>Hydnellum peckii</i>)	24
Pstřeň dubový (<i>Fistulina hepatica</i>).....	25
Sírovec žlutooranžový (<i>Laetiporus sulphureus</i>).....	26
Troudňatec pásovaný (<i>Fomitopsis pinicola</i>).....	27
Seznam použité literatury	28
Rejstřík českých názvů hub.....	29
Rejstřík latinských názvů hub	30

Úvod

Obrazová část je přílohou bakalářské práce, „Makrochemické reakce exsudátů plodnic hub“. Ke každému taxonu je připojena fotografie. Příručka dále obsahuje přehled testovacích látek, či papírkových testů a rovněž výsledky těchto reakcí. U ryzců bylo testováno jejich mléko (latex), u gutujících druhů kapky (gutace). Uvedena je rovněž charakteristika vzhledu plodnice s možností záměny, ekologie a doba výskytu. Vnímání barev je individuální. Názory na odstín barvy se mohou lišit. Podstatný je průběh reakce.

Mléčící druhy hub

Ryzec datlí

Lactarius picinus Fr. 1838

Makrochemické reakce latexu

pH 7-7,5

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH

anilin

NH₄OH ↓

Klobouk je 5-10(12) cm široký, olivově hnědý, čokoládově hnědý nebo černo hnědý. U mladých plodnic je klobouk sklenutý, později rozložený. Třeň je zhruba 3,5-7 cm dlouhý, 1-2 cm tlustý, podobně zbarvený jako klobouk, někdy o odstín světlejší. Mléko nehojné, bílé až bělavé, neměnné nebo trochu růžovějící, po chvíli palčivé (Socha et al. 2015).

Roste od konce července do počátku listopadu ve smrčinách, zřídka i v jedlinách či borech. Vyrůstá na nevyživných kyselých i neutrálních půdách v pahorkatinném až horském stupni (Hagara 2015). K záměně může dojít s vzácným ryzcem sazovým (*L. fuliginosus*), který roste hlavně pod buky, má světlejší klobouk a řidší lupeny (Basso 1999) nebo s ryzcem černohlávkem (*L. lignyotus*), který má však ostrou barevnou hranici mezi lupeny a třeněm (Socha et al. 2015).

Ryzec d'ubkovaný

Lactarius scrobiculatus (Scop.) Fr. 1838

Makrochemické reakce latexu

pH 7

fenol X

FeSO₄ X

KOH

anilin X ↓

NH₄OH X

↓ Klobouk je 5-20(25) cm široký, tvrdý, chromově až slámově žlutý, zlatožlutý, u mladých plodnic sklenutý. Na klobouku jsou nepravidelné žlutomedové jamkaté skvrny. Třeň je 3-6(8) cm dlouhý, asi 1,5-3,5(4) cm tlustý, válcovitý až kyjovitě ztloustlý. Mléko je hojné bílé, na vzduchu rychle sírově žlutne, zprvu mírné, později nahořkle palčivé (Socha et al. 2015).

Roste od července do listopadu především ve smrčinách, na bohatších půdách s vyšším obsahem vápníku. V pahorkatinách a podhůřích se vyskytuje dosti hojně (Hagara 2015). Tento druh ryzce lze zaměnit především s ryzcem honosným (*L. repraesentaneus*), který se liší aromatickou vůní po hyacintech, a hlavně tím, že jeho mléko i pokožka na vzduchu fialoví. Záměna je možná i s ryzcem citrónovým (*L. citriolens*), který má ovšem bledě žlutou barvu klobouku i třeně (Heilman-Clausen et al. 1998).

Ryzec dubový

Lactarius quietus Fr. (Fr.) 1838

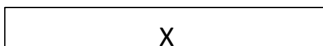
Makrochemické reakce latexu

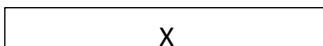
pH 6-7

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH ↓

anilin ↓

NH₄OH ↓

 Klobouk je 3-8(10) cm široký, s hladkým nebo vroubkovaným okrajem, slabě až výrazně pásovaný nebo skvrnitý. Barva klobouku je skořicová až šedohnědavá. Třeň je 3-7 cm dlouhý, 0,7-1,8 cm tlustý, krémový, masově hnědý. Mléko v dospělosti nehojně, bělavé až slámově žluté a mírně nahořklé (Hagara 2015).

Roste od června do počátku listopadu ve světlých lesích výhradně pod duby. K záměně může dojít s ryzcem ryšavým (*L. rufus*), který se liší ostrým hrbolem na středu klobouku, palčivým mlékem a růstem v jehličnatých lesích (Heilman-Clausen et al. 1998). Rovněž podobný ryzec hnědý (*L. helvus*) roste také v jehličnatých lesích, dužnina je cítit po polévkovém koření Maggi a jeho mléko je čiré (Socha et al. 2015).

Ryzec kafrový

Lactarius camphoratus (Bull.) Fr. 1838

Makrochemické reakce latexu

pH 6,5-7

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH ↓

anilin ↓

NH₄OH ↓

↓ Klobouk je většinou 2,5-5,5 cm široký, nepásováný, oranžově hnědý nebo tmavě červenohnědý. Okrajová část klobouku bývá světlejší. Třeň je 2,5-6 cm dlouhý, 0,4-1 cm tlustý, červenohnědý nebo purpurově hnědý. Mléko je mírné nebo s lehce natrpklou chutí, v mládí hojně a bílé, ve stáří postupně vodnatí a ubývá (Hagara 2015).

Roste hojně od června do listopadu v jehličnatých a listnatých lesích na kyselých půdách pod duby, buky a smrky (Basso 1999). Při zasychání je cítit kafrem, nebo po polévkovém koření Maggi, tak se dá také odlišit od podobného ryzce ploštičného (*L. subumbonatus*), který roste hlavně pod duby a buky, navíc má čiré nebo jen lehce bělavě zkalené mléko (Socha et al. 2015).

Ryzec liškový

Lactarius tabidus Fr. 1838

Makrochemické reakce latexu

pH 6-6,5

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH ↓

anilin

NH₄OH ↓

 Klobouk je 1,5-4(5,5) cm široký, často s malým hrbolkem, oranžově hnědý, skořicový, na okraji vždy světlejší. Třeň měří 3-8 x 0,4-1 cm, je krémový později skořicový. Mléko je v dospělosti bílé, nehojné, na vzduchu pomalu méně či více žloutnoucí, mírné až mírně svíravé (Hagara 2015).

Roste hojně od června až do počátku listopadu v lesích všeho druhu, zejména pak pod břízami a smrky na kyselých, mechatých až rašelinných místech (www.myko.cz). Roste jednotlivě nebo v menších skupinách. Zaměněn by mohl být např. s ryzcem klamným (*L. decipiens*), který roste pod topoly a duby, nebo ryzcem olšovým (*L. obscuratus*), který má menší plodnice s vroubkovaným okrajem klobouku, olivovým nádechem pokožky a mykorhizní vazbou na *Alnus glutinosa* (Socha et al. 2015).

Ryzec modřínový

Lactarius porninsis Rolland 1889

Makrochemické reakce latexu

pH 6

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH X ↓

anilin X ↓

NH₄OH X ↓

 Klobouk je 3-8(12) cm široký, živě žlutooranžový, okrově pomerančový, někdy až oranžově načervenalý. Ve vnější polovině klobouku bývá sytě oranžově pásovaný (Heilmann-Clausen et al. 1998). Třeň je 3-9 cm dlouhý, 1-2(2,5) cm tlustý, válcovitý, krémový až světle okrově naoranžovělý. Třeň může být také někdy zúžený směrem nahoru i dolů. Mléko je palčivé, nepříliš hojné, vodnaté, bílé nebo bělavé, barevně stálé (Socha et al. 2015).

Roste roztroušeně od července do počátku listopadu pod modřínů v pahorkatinném až vysokohorském stupni. Vyrůstá na vápencových i křemičitých podkladech (Hagara 2015). Je možné zaměnit ho např. s ryzci z okruhu *L. deliciosus* (ryzec pravý), kteří však roní mrkově oranžové mléko, nebo ryzcem oranžovým (*L. aurantiacus*), který má klobouk nepásovaný a bílé mléko mírné chuti (Socha et al. 2015).

Ryzec nasládlý

Lactarius subdulcis (Pers.) Gray 1821

Makrochemické reakce latexu

pH 7

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH ↓

anilin ↓

NH₄OH ↓

 Klobouk je 2-5,5(7) cm široký, nepásovaný, zprvu tmavě cihlově, skořicově nebo oříškově hnědý, pak pleťově hnědavý se světlejším okrajem. Třeň je 3-6,5(8) cm dlouhý, 0,4-1,5 cm tlustý, válcovitý, na bázi bělavě pýřitý. Mléko je nepříliš hojné, vodnatě bílé, barevně neměnné, s mírnou až slabě nahořklou chutí (Socha et al. 2015).

Roste od poloviny června do počátku listopadu v mykorrhize s buky, zpravidla ve vrstvě tlejícího listí (Heilman-Clausen et al. 1998). Vyrůstá na slabě kyselých až slabě zásaditých půdách v nížinném až horském stupni (Hagara 2015). K záměně může dojít s ryzcem oranžově hnědým (*L. fulvissimus*), který roste i pod duby, lípami a lískami a má oranžově hnědý až rezavě oranžový klobouk. U *L. fulvissimus* je na vzduchu mléko žloutnoucí (Socha et al. 2015).

Ryzec smrkový

Lactarius deterrimus Gröger 1968

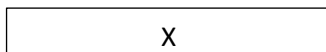

Makrochemické reakce latexu

pH 3-4

fenol

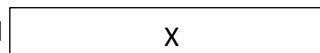
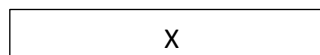
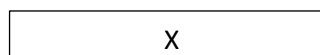
FeSO₄

KOH

anilin

NH₄OH

Klobouk je až 10 cm široký, nejprve s podvinutý okrajem, brzy uprostřed vmáčklý až celý nálevkovitý. Klobouk bývá živě oranžový a od středu nápadně zelená. Třeň je válcovitý, hladký, oranžový, v dospělosti zeleně skvrnatějící. Mléko je mrkvově oranžové, pomalu mění barvu do vínově červená s lehce natrpklou chutí (Basso 1999).

Roste hojně od konce června do listopadu v nížinném až vysokohorském stupni. Dává přednost zásaditým půdám, ale snese i kyselé podklady (Hagara 2015). Roste výlučně pod smrky, a tím se liší od podobného ryzce pravého (*L. deliciosus*), kterému chybí zelené tóny, navíc na třeni má charakteristické dúbkování. K záměně může také dojít s ryzcem polokrvomléčným, který je mykorhizou vázán na borovici vejmutovku (*Pinus strobus*), má oranžové mléko s mírnou chutí, které se mění až do hnědavě červené (Socha et al. 2015).

Ryzec šeredný

Lactarius turpis (Weinm.) Fr. 1838

Makrochemické reakce latexu

pH 6-7

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH X

anilin

NH₄OH X

 Klobouk je 5-15 cm široký, u mladých plodnic sklenutý, později plochý a na středu vmáčklý. Barva klobouku může být od tmavě olivově zelené, až po skoro černohnědou, při okraji někdy světlejší olivově žlutá (Heilman-Clausen et al. 1998). Třeň je 3-5(7) cm dlouhý, 1-2,5 tlustý, zbarvený jako klobouk, někdy světlejší. Mléko je zprvu mírné, pak ostře palčivé, hojné, bílé, srážením šednoucí (Socha et al. 2015).

Roste hojně od konce června do počátku listopadu pod břízami i smrky, vzácně i jinými jehličnany. Vyrůstá na nevyživných kyselých půdách v nížinném až horském vegetačním stupni (Hagara 2015). Zaměnit ho lze za částečně podobné druhy: ryzec zelený (*L. blennius*) a ryzec bukový (*L. fluens*), kteří mají menší plodnice a rostou pod buky (Socha et al. 2015).

Ryzec zlatomléčný

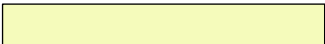
Lactarius chrysorrheus Fr. 1838

Makrochemické reakce latexu

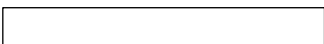
pH 6,5-7

fenol ↓

FeSO₄ ↓

KOH ↓

anilin ↓

NH₄OH ↓

↓ Klobouk je 3-9 cm široký, zprvu pleťově narůžovělý, pak až žlutavě naoranžovělý se světlejším okrajem a tmavšími soustředně uspořádanými dŕbkami nebo pásy (Heilman-Clausen et al. 1998). Třeň je 3-6(8) cm dlouhý, 0,7-2 cm tlustý, válcovitý, nejprve bělavý, později krémový. Mléko je poměrně hojné, řídké, bílé, mírné až nahořklé, na vzduchu brzy mění barvu do citronové nebo sírově žluté (Socha et al. 2015).

Roste od června do listopadu pod duby a kaštanovníky. Vyrůstá na nevýživných zásaditých půdách, snese i slabě kyselý křemičitý podklad (Hagara 2015). Záměna je možná s druhy jako ryzec modříňový (*L. porninsis*) nebo ryzec klamný (*L. decipiens*), jejichž barva mléka se nikdy do sírově žluté na vzduchu nezmění (Socha et al. 2015).

Gutující druhy hub

Anýzovník vonný

Gleophyllum odoratum (Wulfen) Imazeki. 1943

Makrochemické reakce gutací

pH 4

fenol

FeSO₄

KOH

anilin

NH₄OH

 Klobouk je v mládí hlízovitý, v dospělosti až kopytovitý, 5-15 cm dlouhý, sametový na svrchní straně, později lysý. Klobouk je zbarven do oranžově hnědé nebo dokonce až červenohnědé (Hagara 2015). Plodnice voní po anýzu nebo fenyklu, vyvolává hnědou hnilobu dřeva (Læssøe & Del Conte 2004).

Roste po celý rok na pařezech i odumřelých kmenech smrků, někdy i borovic a jedlí. Vyskytuje se v nížinném až horském vegetačním stupni, hojný je především v pahorkatinách a podhůřích (Hagara 2015). Díky vůni snad nezaměnitelný.

Bělochoroš hořký

Postia stiptica (Pers.) Jülich 1982

Makrochemické reakce gutací

pH 2,5

fenol

FeSO₄

KOH

anilin

NH₄OH

X

X

X

Plodnice jsou kloboukaté, vzácně polorozlité. Klobouk je 3-8 cm dlouhý, v mládí plstnatý, brzy lysý, bílý až krémový. Za vlhkého počasí roní vodnatě mléčné až namodralé kapky (Hagara 2015). Tento bělochoroš má trojúhelníkovitý tvar, což je nejlépe vidět na řezu (Læssøe & Del Conte 2004).

Roste hojně od června do listopadu většinou na živém, ale i mrtvém dřevě jehličnanů, zejména smrků. Vyskytuje se v nížinném až horském stupni (Hagara 2015). Záměna je možná zejména s jinými druhy bělochorošů např. s bělochorošem slzícím (*P. guttulata*), který může mít náznak třeně, a roní hojně čiré kapky, které po zaschnutí nechávají hnědé skvrny (www.mykologie.net).

Hnědák Schweinitzův

Phaeolus schweinitzii (Fr.) Pat. 1900

Makrochemické reakce gutací

pH 4-5

fenol

FeSO₄

KOH

anilin

NH₄OH

Plodnice jsou tvarově velmi variabilní, bokem přirostlé nebo se středovým třeněm. Jednotlivé klobouky jsou 8-25 cm dlouhé, plstnaté až štětinaté, nezřetelně pásované, zářivě žluté, v dospělosti červenavě hnědé (Hagara 2015). V mladí zelenavě žluté póry se po dotyku zbarvují tmavohnědě (Læssøe & Del Conte 2004).

Roste po celý rok jako parazit na kořenech nebo bázích kmenů živých jehličnanů, zejména borovic a modřínů, vyvolává červenohnědou hnilobu dřeva. Najdeme ho v nížinném až horském stupni (Hagara 2015). Záměna možná za rezavec dubomilný (*Innonotus dryadeus*), který roste na dubech, ale má menší plodnice, roste výše na kmeni a liší se mikroznaky (Bernicchia 2005).

Klouzek sličný

Suillus grevillei (Klotzsch) Singer 1945

Makrochemické reakce gutací

pH 5,5

fenol X

FeSO₄ X

KOH

anilin

NH₄OH

 Klobouk je široký 3-15 cm, živě oranžově až cihlově žlutý, v mládí polokulovitý se závojem těsně připojeným na třeň, později rozložený, za vlhka slizký. Třeň je 4-15 cm dlouhý a 1,5-2,5 tlustý, válcovitý, plný. U starší plodnice bývá bělavý prsten, který je pozůstatkem závoje. Nad prstenem je třeň žlutý, často se sítkou, pod prstenem je žlutohnědý, ve stáří s nádechem do červena (www.myko.cz).

Roste od června do října, tvoří mykorhizu s modřínem opadavým (*Larix decidua*). Dobře snáší zásadité, neutrální i kyselé podklady (Hagara 2015). Zaměnit ho lze díky prstenu a růstem pod modřínou pouze za vzácný klouzek tridentský (*S. tridentinus*), který ale nemá citronově žluté výtrusorodé rouško, nýbrž oranžovohnědé (Šutara et al. 2009).

Kornatka dubová

Peniophora quercina (Pers.) Cooke 1879

Foto: Mgr. Jan Wipler

Makrochemické reakce gutací

pH 2,5

fenol X

FeSO₄ X

KOH

anilin X

NH₄OH

Plodnice jsou rozlité, pevně přirostlé k substrátu. Povrch čerstvých plodnic je hrbolatý, vrásčitý nebo hladký. Plodnice bývá růžově fialová, šedočervenavá, často s modrofialovým nádechem. Dužnina je 0,2-0,5 mm za vlhka až 1-2 mm tlustá (Bernicchia & Gorjón 2010).

Roste hojně na odumřelých, ve vzduchu trčících i opadlých větvích listnáčů, zejména dubů, buků a habrů (Hagara & Antonín 2006). Vyskytuje se roztroušeně v nížinném až horském stupni (Hagara 2015). Zaměnit ji je možné za jiné fialově zbarvené kornatky, jejichž plodnice se za sucha odchlípují od substrátu, např. kornatku lipovou (*P. rufomarginata*), která se odlišuje mikroskopicky a růstem pouze na lípě (*Tilia* sp.) (www.mykologie.net).

Kořenovník vrstevnatý

Heterobasidion annosum (Fr.) Bref. 1888

Makrochemické reakce gutací

pH 5,5

fenol

FeSO₄

KOH

anilin

NH₄OH

 Klobouk bývá buď konzolovitý s poloměrem 3-10 cm, nebo římsovité 0,5-3 cm široký. Povrch klobouku je v mládí jemně plstnatý, na přirůstajícím okraji bělavý, jinde šedohnědý až tmavě kaštanový (Hagara 2015).

Roste po celý rok na kořenech a bázích jehličnanů, zejména smrků. Napadá živé stromy a působí obrovské škody na smrkových monokulturách (Læssøe & Del Conte 2004). Vyskytuje se v nížinném až vysokohorském stupni. Hojný je ale v pahorkatinách a podhůřích. V nedávné době byl tento taxon rozdělen na 3 různé, obtížně rozlišitelné druhy: kořenovník vrstevnatý (*H. annosum*), kořenovník smrkový (*H. parviporum*), kořenovník jedlový (*H. abietinum*) (Hagara 2015). *H. abietinum* roste na jedlích, má větší póry oproti *H. parviporum* a klobouk bez červenohnědých odstínů (www.mykologie.net).

Lošákovec palčivý

Hydnellum peckii Banker 1912

Makrochemické reakce gutací

pH 5

fenol

FeSO₄ ↓

KOH

anilin

X

NH₄OH

↓ Klobouk je 2,5-8 cm široký, v mládí sametový, bělavý, někdy narůžovělý, později drsně vláknitý až šupinatý, červenohnědý. Ostny sbíhají na horní část třeně. Třeň měří 10-40(60) x 7-25 mm, v mládí je bělavý, v dospělosti červenohnědý. Mladé plodnice roní velké krvavě červené kapky palčivě ostré chuti (Dvořák & Hrouda 2005).

Roste od konce června do října v mykorrhize se smrkou a borovicemi. Často vyrůstá přímo na vrstvě jehličí, tedy na nevyživných kyselých půdách (Hagara 2015). V ČR zařazen mezi ohrožené druhy (Holec 2006). Zaměnit ho lze zejména za jiné druhy lošákovců, např. *H. ferrugineum*, který roste rovněž pod smrkou a borovicemi, vzácně i pod listnáči, roní vínově červené kapky mírné chuti (Dvořák et Hrouda 2005).

Pstřeň dubový

Fistulina hepatica (Schaeff.) With. 1792

Makrochemické reakce gutací

pH 5

fenol

FeSO₄

KOH

anilin

NH₄OH

Plodnice je 10-20 cm dlouhá, 2-6 cm tlustá, buď přisedlá ke dřevu nebo s krátkým bočním třeněm. Na svrchní straně jsou plodnice bradavičnaté, játrově hnědavé, červenohnědé někdy i s purpurovým nádechem. Dužnina je v mládí měkká, masově červená s ovocnou vůní a nakyslou chutí (Hagara 2015).

Roste hojně od července do října na živých i odumřelých kmenech dubů, zřídka i kaštanovníku setého, vzácně na jiných dřevinách. Lze jej s nepozorností zaměnit za vzácný pstřeňovec dubový (*Buglossoporus quercinus*), který rovněž roste na dubech, klobouk má skvrnitě žlutý, hnědočervený, ve stáří až černohnědý, s bílými póry, které po otlačení a stářím hnědnou (www.myko.cz).

Sírovec žlutooranžový

Laetiporus sulphureus (Bull.) Murrill 1920

Makrochemické reakce gutací

pH 3

on

X

X

oxi

X

 Plodnice vyrůstají většinou střečovitě nad sebou, jsou obvykle do 50 cm široké, nepravidelně vrásčité, sírově žluté, žlutooranžové až oranžové se žlutým okrajem. K substrátu přirůstají bočně bez třeně. Plodnice jsou v raném mládí šťavnatě masité s nakyslou chutí a vhodné ke konzumaci. Působí intenzivní červenohnědou kostkovitou hnilobu (www.myko.cz).

Roste od března do listopadu na dubech, vrbách, ovocných stromech, ojediněle na jehličnanech. Vyskytuje se v nížinném až horském stupni (Hagara 2015). V lužních lesích na statných kmenech může vytvořit dokonce až metrovou plodnici. Zaměnit tento druh lze pouze s podobným, vzácně rostoucím sírovcem horským (*L. montanus*), který roste na kmenech smrků a modřínů (www.myko.cz).

Troudnatec pásovaný

Fomitopsis pinicola (Sw.) P. Karst. 1881

Makrochemické reakce gutací

pH 2-3

fenol

FeSO₄

KOH

anilin

NH₄OH

Klobouk je často 7-30 cm dlouhý, bokem přirostlý k substrátu, soustředěně vrásčitý. Na středu klobouku je matný, na přirůstajících okrajích lesklý, oranžově žlutý až červenohnědý. Na okraji často tvoří kapky (Hagara 2015).

Roste po celý rok na živém i odumřelém dřevě listnáčů a jehličnanů. Vyskytuje se v nížinném až vysokohorském vegetačním stupni (Hagara 2015). Zaměnit ho lze za troudnatec kopytovitý (*F. fomentarius*), který má tmavší světle až okrově hnědou dužninu a roste především na kmenech buků, kde způsobuje bílou hnilobu (www.mykologie.net)

Seznam použité literatury

- BASSO, Maria Teresia: *Lactarius Pers. Fungi Europaei 7*. Alessio, 1999. ISBN 88-87740-00-3
- BERNICCHIA, Annarosa: *Polyporaceae s.l. Fungi Europaei 10*. Candusso Edizioni, 2005. ISBN 88-901057-5-5.
- BERNICCHIA, Annarosa a GORJÓN, Sergio Peréz: *Corticiaceae s.l. Fungi europaei 12*. Candusso Edizioni, 2010. ISBN 978-88-901057-9-1.
- ČESKÁ MYKOLOGICKÁ SPOLEČNOST: [Online], [cit. 9. 7. 2018]. Dostupné z WWW: <https://www.myko.cz/>
- DVOŘÁK, Daniel a HROUDA, Petr: *Ježaté houby. Lošáky a korálovce*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2005. ISBN 80-210-3801-2.
- HAGARA, Ladislav: *Ottova encyklopedie hub*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2015. ISBN 978-80-7451-407-4.
- HAGARA, Ladislav a ANTONÍN Vladimír: *Velký atlas hub*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2006. ISBN 80-7360-334-9.
- HEILMANN-CLAUSEN, Jacob, VERBEKEN, Annemicke a VESTERHOLT, Jan: *The Genus Lactarius. Fungi of Northern Europe 2*. Danish Mycological Society, 1998. ISBN 87-983581-4-6.
- HOLEC, Jan a BERAN Miroslav [eds.] (2006): *Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – Příroda, Praha, 24: 1-282*.
- LÆSSØE, Thomas a DEL CONTE Anna: *Houby: [praktický průvodce sběrem, určováním a kuchyňskou úpravou hub rostoucích v přírodě]*. 2. vyd. Praha: Fortuna Print, 2004. ISBN 80-7321-114-9.
- MYKOLOGIE.NET: [Online], [cit. 9. 7. 2018]. Dostupné z WWW: <http://www.mykologie.net/>
- SOCHA, Radomír, HÁK Jiří, KOVAČ Jiří a VÍT Aleš: *Ryzce: v lese, v kuchyni a s léčivými účinky*. Praha: Eminent, 2015. ISBN 978-80-7281-494-7.
- ŠUTARA, Josef, MIKŠÍK, Michal a JANDA, Václav: *Hřibovité houby*. Praha: Academia, 2009. ISBN 978-80-200-1717-8.

Rejstřík českých názvů hub

A

Anýzovník vonný 18

B

Bělochoroš hořký 19

H

Hnědák Schweinitzův 20

K

Klouzek sličný 21

Kornatka dubová 22

Kořenovník vrstevnatý 23

L

Lošákovec palčivý 24

P

Pstřeň dubový 25

R

Ryzec datlí 7

Ryzec d'ubkovaný 8

Ryzec dubový 9

Ryzec kafrový 10

Ryzec liškový 11

Ryzec modřínový 12

Ryzec nasládlý 13

Ryzec smrkový 14

Ryzec šeredný 15

Ryzec zlatomléčný 16

S

Sírovec žlutooranžový 26

T

Troudňatec pásovaný 27

Rejstřík latinských názvů hub

F

Fistulina hepatica 25

Fomitopsis pinicola 27

G

Gleophyllum odoratum 18

H

Heterobasidion annosum 23

Hydnellum peckii 24

L

Lactarius camphoratus 10

Lactarius chrysorrheus 16

Lactarius deterrimus 14

Lactarius picinus 7

Lactarius porninsis 12

Lactarius quietus 9

Lactarius scrobiculatus 8

Lactarius subdulcis 13

Lactarius tabidus 11

Lactarius turpis 15

Laetiporus sulphureus 26

P

Peniophora quercina 22

Phaeolus schweinitzii 20

Postia stiptica 19

S

Suillus grevillei 21